

Biggi se zakuckala leknutím a chvíli nedokázala přestat kašlat. Patrik jí poklepal na záda, ale Biggi pořád nemohla popadnout dech.

„Řidič... koukejte... kdo to sedí za volantem!“ vyrážela ze sebe Biggi mezi kuckáním.

Kluci museli ustoupit kousek ke straně, protože od čelního skla vozu se odráželo slunce a oslňovalo je. Pak to ale uviděli. To, co Biggi tak vyděsilo.

Na místě řidiče seděla mumie!

Mumie, omotaná šedohnědými pruhy látky.

Nekoukaly jí ani oči, ani nosní dírky, ani ústa. Vypadala jako přenesená z nějakého hororu.

„To je... to je přece nesmysl!“ soukal ze sebe Patrik. „Mumie přece nemůže řídit auto!“

Na druhé straně ulice se otevřely vysoké, tmavě hnědé domovní dveře a vyšel z nich šedovlasý muž. K hrudi si tiskl tenkou aktovku a rychlými kroky přecházel ulici. Vtom k němu jako zelený blesk vyrazilo auto s mumií za volantem. Vypadalo to, jako by čekalo právě na tohoto muže.

